Universiteit
Leiden
The Netherlands

From closed museum spaces to inclusive cultural meeting points: connecting indigenous heritage collections and communities in the Dominican Republic

Alvarez, A.V.

Citation
Alvarez, A. V. (2021, December 8). *From closed museum spaces to inclusive cultural meeting points: connecting indigenous heritage collections and communities in the Dominican Republic*. Retrieved from https://hdl.handle.net/1887/3247080

Version:	Publisher's Version
License:	Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden
Downloaded from:	https://hdl.handle.net/1887/3247080

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

NEDERLANDSE SAMENVATTING

Nu musea steeds kritischer gevolgd worden en verwacht worden te dekoloniseren, zijn er mogelijkheden voor Dominicaanse musea om deze richting in te slaan en hun collecties en tentoonstellingen in te zetten om verbindingen met ons cultureel verleden, heden en toekomst aan te gaan. Specifiek onderzoek naar de archeologische collecties in de Dominicaanse Republiek, het vroegste knooppunt van de Europese invasie, verovering en kolonisatie van de Nieuwe Wereld, is echter schaars. Het onderhavige onderzoek bestaat uit een verkennende studie die een antwoord tracht te vinden op de brede vraag hoe inheemse erfgoedcollecties in de Dominicaanse Republiek kunnen worden verbonden met de lokale gemeenschappen om hen in staat te stellen een multivocale en inclusieve culturele geschiedenis op te bouwen. Connecties met deze gemeenschappen kunnen ook bijdragen tot grotere inspanning tot preservatie en bescherming alsmede inzicht verschaffen in hoe gemeenschappen, privé-verzamelaars en publieke en privé-erfgoedbeheerders deze verbindingen zien.

Deze studie heeft twee belangrijke doelstellingen: ten eerste, het identificeren van de omvang van de inheemse erfgoedcollecties in de Dominicaanse Republiek in de context van erfgoedwetgeving en -beheer, en ten tweede, inzicht verschaffen in hoe musea het contact kunnen aangaan met gemeenschappen om een beter begrip te ontwikkelen van de inheemse erfgoedcollecties en zo te helpen ze te bewaren en te beschermen. Deze studie bestudeert de aard van de inheemse erfgoedcollecties in de Dominicaanse Republiek en hoe deze collecties tot stand zijn gekomen. Evaluatie vindt plaats hoe verschillende gemeenschappen toegang hebben tot deze collecties en op welke wijze deze kan worden uitgebreid om op verschillende niveaus contact te leggen: bijvoorbeeld buiten de rondleidingen op architecturale locaties die vooral te vinden zijn in de grote stedelijke of toeristische gebieden van het land.

Deze kwalitatieve studie onderzoekt de vraag hoe lokale gemeenschappen betrokken kunnen worden in de kritische analyse van museumverhalen die koloniale ideeën over het uitsterven van de Caraïbische inheemse bevolking bestendigen en die ertoe bijdragen dat inheemse erfgoedcollecties niet langer toegankelijk zijn. Kritische museologie en dekolonisatiemethodologieën worden gebruikt als het kader om verbanden te opperen die de multiculturele en multi-etnische gemeenschapservaringen integreren die de regio vormen. Dit om begrip en waardering van de erfenis van ons inheemse erfgoed in de samenleving en haar beïnvloeding van identiteitsvorming te bevorderen. Dit raamwerk wordt gebruikt om te bepalen hoe gemeenschappen gemakkelijker in contact kunnen komen met inheemse erfgoedcollecties die leiden tot meerduidige betrokkenheid en inclusieve ontmoetingsplaatsen

voor culturele zelfbeschikking, door de volgende onderzoeksvragen te beantwoorden: RQ1) Wat is de reikwijdte van de archeologische collecties in de Dominicaanse Republiek ten aanzien van waar ze zich bevinden, wie ze beheert, wie ze gebruikt, en welke informatie erover beschikbaar is voor het publiek? RQ2) Hoe belemmert of bevordert de huidige Dominicaanse erfgoedwetgeving de toegang van lokale gemeenschappen tot archeologische collecties? RQ3) Hoe krijgen deze gemeenschappen toegang tot de Dominicaanse inheemse erfgoedcollecties? RQ4) Hoe kunnen het in kaart brengen van collecties en technologie een rol spelen bij de toegang tot en de bescherming van het Dominicaanse inheemse erfgoed? RQ5) Wat kan er gedaan worden om lokale gemeenschappen in contact te brengen met inheemse erfgoedcollecties?

De gegevens zijn verzameld aan de hand van documenten, enquêtes en interviews, en door observatie van deelnemers aan lokale activiteiten om de houding en soorten toegang tot de collecties van de verschillende gemeenschappen te onderzoeken. De belangrijkste bevindingen van deze studie tonen aan dat er mogelijkheden zijn om gemeenschappen in contact te brengen met de inheemse erfgoedcollecties door hun toegang te verbeteren op basis van een multivocale en inclusieve aanpak in het ontwerpen van educatieve en tentoonstellingsinitiatieven en voor de vertegenwoordiging van culturele praktijken buiten de traditionele museumgrenzen. Verbeterde documentatiesystemen, geografische decentralisatie van musea en een groter bewustzijn van de erfgoedwetgeving met het oog op beheer en behoud, bieden ook mogelijkheden om verbinding te leggen met de museumbezoekers door verhalen te ontwikkelen die belangrijk zijn voor de lokale gemeenschappen en waarin ze hun culturele praktijken gerepresenteerd kunnen zien.

Deze studie biedt toekomstige wetenschappers een fundamenteel referentiekader om hun kennis over inheemse erfgoedinstellingen en hun rol in de gemeenschap te verdiepen. Zij biedt praktische suggesties voor het ontwikkelen en integreren van kritische museale benaderingen voor het creëren van gemeenschapsbanden met inheemse erfgoedinstellingen in de Dominicaanse Republiek. Deze studie kan ook erfgoedbeheerders en ambtenaren helpen bij het verbeteren van de manier waarop erfgoededucatieprogramma's worden opgezet om de bestaande collecties relevanter te maken voor de gemeenschappen die ze willen dienen. Toekomstige onderzoekers kunnen deze studie ook gebruiken om patronen in gemeenschapsbetrokkenheid te identificeren die verder de waarde kunnen aantonen van het kritisch kaderen van de inspanningen van erfgoedinstellingen om initiatieven voor beheer en behoud te verbeteren. Zij draagt bij tot het grondwerk voor een praktische aanpak ten behoeve van het scheppen van meerduidige betrokkenheid en inclusieve ontmoetingsplaatsen

voor culturele zelfbeschikking die aansluiting zoekt bij het inheemse erfgoed in de Dominicaanse Republiek onder publieke en private zorg.